

Născut aproape de vuietul avioanelor de pe Aeroportul din Otopeni în aprilie 1936, Vasile Constantin a visat să se ridice în aer ca mulți înaintași români: Traian Vuia, Aurel Vlaicu și de-a lungul timpului tot mai mulți. Oameni pasionați! Oameni care prin talent, muncă și poate prin sacrificii și mai ales pasiune au rămas în amintirea făuritorilor de istorie în aeronautica românească.

Pasionat de avioane, de zbor a fost și fiul unor oameni simpli și cinstiți, gospodari din Otopeni: Vasile Ioana și Vasile Ilie pe care fiul lor i-a iubit și respectat.

Și-a mutat visul, a urmat cursurile școlii din comuna noastră dragă, Otopeni, acum oraș, cu profesori cu multă dăruire, cu mult suflet și dragoste pentru copii. A continuat în școli cu profil tehnic de aviație din țară și din afară. Nu fără renunțări, despărțiri repetate de cei dragi, cu riscuri, griji, singurătate și-a urmat drumul în viață, dar a plecat frumos, iar familia l-a înțeles și l-a ajutat să-și trăiască visul.

La începutul carierei de zburător a călătorit prin țară. Așa a ajuns la Cluj, Tg. Mureș, Bacău, Sibiu, Arad, Oradea, Deva, Iași, Suceava, Baia-Mare, Constanța etc., cu piste de aterizare betonate sau aterizare pe pământ, pe iarbă, așa cum era atunci. Cu avioanele mai mici: Li 2, IL 14, care permiteau astfel de aterizări și decolări.

Mai târziu a plecat spre cele patru zări ale pământului: Europa, Africa, Asia, America. A avut regrete că nu a ajuns și în Australia.

Visul de a zbura nu s-a stins niciodată, petrecând în aer mii de ore de zbor și străbătând peste 21 de milioane de kilometri, așa cum reiese din multele diplome și insigne primite de-a lungul carierei de la compania TAROM, care stau mărturie în acest sens, cât și jurnalele de bord cu consemnările făcute la fiecare zbor.

Momente de neuitat, unice sunt și cele când, împreună cu echipajele românești TAROM, au deschis rute noi în lume: Salzburg, orașul nașterii lui Mozart, la Philadelphia (S.U.A.) și multe altele, cu avioane mai performante la început de carieră.

Amintirile unui zburător român prin lume!

Mândrie de român când la aterizare echipajul era aplaudat pentru zborurile plăcute pe care le efectuau aviatorii români, respectați ca buni profesioniști.

De respect s-a bucurat și în compania unde lucra, în colectivul din care făcea parte. Ca instructor de zbor a ajutat colegii mai tineri în cunoașterea tainelor meseriei lui. Tot ca instructor de zbor participa la zborurile de întoarcere, când avioanele făceau reviziile obligatorii după reparațiile făcute la anumite perioade de funcționare și primeau certificate de a zbura. Și câte au fost! Zboruri de noapte, zboruri de zi, zboruri, zboruri...

Pentru el a fost un vis frumos trăit, era pasiunea lui, dar spera mereu să ajungă jos cu bine, mai ales că de multe ori la mii de metri în aer, echipajul trecea prin stări de încordare, cu momente grele, cu turbulențe, cu tensiuni, cu emoții dacă vor mai ajunge pe pământ. Uneori clipe, minute lungi, lungi cât ore întregi, păreau o veșnicie într-un aparat ca o frunză în bătaia vântului. După fiecare aterizare răsuflau ușurați, iar ajunși acasă își îmbrățișau familia. A doua zi urma o altă cursă, o altă încercare, o altă aventură în infinita boltă cerească la peste 10 mii de metri.

Amintiri, amintiri... Au fost multe momente care nu se pot uita.

În prima zi de școală a fiicei sale se afla în zbor spre Novosibirsk! Misiunile de serviciu nu se discutau, nu se târguiau! Cu un ghiozdan de mic școlar, adus de la mari depărtări, compensa absența de la un moment important din viața de familie, dar acest gest era apreciat de copil. O mare bucurie și mândrie pentru el a fost și faptul că fiica lui, Carmen Sanda, i-a împărtășit dragostea de zbor și de avioane, petrecând aproape zece ani zburând ca tatăl ei la aceeași companie, TAROM.

Sunt multe amintiri și momente frumoase care nu se pot uita.

Toată viața a asamblat sau cioplit avioane de toate tipurile, lăsându-le dragului lui nepot, Tiberiu-Nicholas, dorind sau sugerând să-l urmeze în carieră, să iubească avioanele și zborul, așa cum a făcut-o el, aviatorul Vasile Constantin.

Oare pasiunea bunicului pentru avioane și pentru zbor va fi și a nepotului său iubit?

D-na Butas Gherghina
(sora d-lui Vasile Constantin)